

Palmarum (Květná neděle)

Neděle 6. postní

Mk 14, 1-9

5.4.2020

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází.

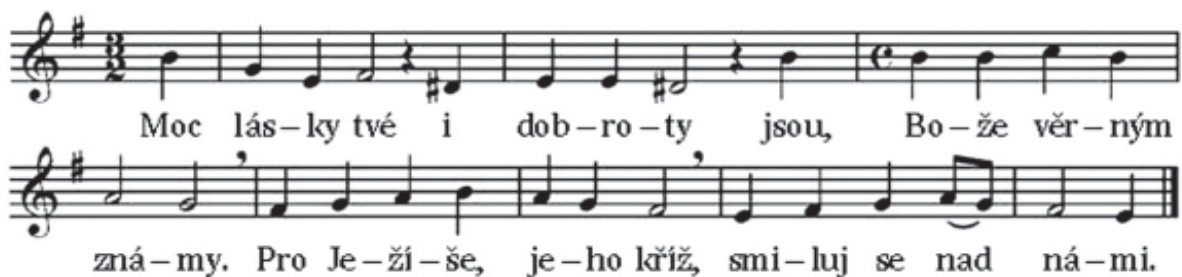
Introit: Iz 61, 1-2a

Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným,
poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit léto Hospodinovy přízně.

Píseň: 21

Confiteor:

- L: Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu,
S: **neboť Hospodin je velký / a vší chvály hodný.**
- L: Sklánějte se před Hospodinem v jeho svatém chrámu, boj se obličeje jeho všeska země,
S: **neboť přichází, / aby soudil zemi.**
- L: Hospodin na nebesích upevnil svůj trůn, ve spravedlnosti kraluje nade vším.
S: **Dobrořečte Hospodinu, / všichni služebníci jeho. / Amen.**
- L: Sestry a bratři, shromáždili jsme se ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Vyznejme proto všemohoucímu Bohu pokorně své hříchy. Modleme se:
- S: **Všemohoucí, / milostivý Otče, / vyznáváme, že jsme zhřešili /
svými myšlenkami, / svými slovy / i svými činy, / které jsme vykonali, /
i těmi, které jsme nevykonali.
Pane, / buď milostiv nám hříšným.
Podle svých zaslíbení, / Bože, / obnov ty, / kdo činí pokání.
Daruj nám, / milostivý Otče, / pro Ježíše Krista, / našeho Pána,
abychom žili pokorně / a spravedlivě, /
ke slávě tvého svatého jména.**

L: Prosíme, nebeský Otče, dej nám, kteří jsme obtíženi poznáním svých vin, přijmout tvé milostivé odpuštění, abychom, očistěni od všeho hříchu a oděni tvou spravedlností, měli podíl na radosti tvých svatých, pro tvého Syna a našeho Spasitele. Amen.

Modlitba: (Svatopluk Karásek)

Pane, tys' vešel do tohoto světa, abys předal svou radostnou zprávu tichým.

Byl jsi přehlušen řevem davu – a je tomu tak dodnes.

Tys' přišel, abys ovázal rány zraněným, a sám jsi byl zraněn – a jsi tupen dodnes.

Tys' přišel, abys vyhlásil svobodu jatým, a sám jsi byl zajat – a byl jsi zajat i dnes.

Tys' přišel, abys vyhlásil léto milostivé, smíření a lásku – a byl jsi bez milosti popraven.

Přesto věříme, že jsi ztělesněním vítězné pravdy, a scházíme se,
abychom čerpali z tvého slova, aby ono pro nás bylo světlem na naší cestě,
posilou v našem vysílení, možností obnovy.

Přijď, Pane, zmocňuj se nás svým Duchem, na tebe očekáváme.

Amen.

Čtení: Mk 11, 1-11

L: Hospodine, po všechny dny ti chceme dobrořečit a tvé jméno chválit navěky a navždy.

S: **Svatý Bože, / milostivý Otče, / dobrořečíme ti za to, /
že jsi nás stvořil, / že nás chráníš a obdarováváš. /
Dobrořečíme ti za nezměrnou lásku, /
z níž jsi dal světu vykoupění v našem Pánu / Ježíši Kristu.**

L: Prosíme, / dej nám plně poznávat svou milost, abychom s vděčným srdcem zvěstovali tvou chválu nejen svými rty, / ale i životem oddaným tvé službě,

S: **abychom chodili před tebou / ve svatosti a spravedlnosti /
po všechny dny, / skrze Ježíše Krista, / našeho Pána. / Amen.**

Kázání: Mk 14, 1-9

Přes den je Ježíš v Jeruzalémě. Na noc se stahuje z Jeruzaléma do okolních vesnic. Svědek víry, kterému říkáme Marek, nás učí počítat, kolik ještě času zbývá do slavení svátků. Jsou pouhé dva dny před velikonoce. A my díky Markovi víme, že Ježíšovi zbývají dva dny života.

Místo přípravy na svátky nekvašených chlebů *velekněží a zákoníci přemýšleli, jak by se Ježíše Istí zmocnili a zabili ho*. Pisatel evangelia nám dává nahlédnout do kuchyně mužů zodpovědných nejen za náboženské úkony, ale i za politický pořádek v Judsku. Velekněží a zákoníci se báli, aby davu lidí přicházejících na svátky do Jeruzaléma nevyvolaly politickou nestabilitu. Hlavně klid, nic nedělat, nic nevířit, necht' největší svátky prožijeme v klidu a pokoji. Tento pokoj si velekněží a zákoníci vykládají po svém.

Jak může ale nastat pokoj, když někdo chce zlikvidovat druhého člověka? Jak může předstoupit o svátcích před Pána Boha, když v myšlenkách má Istivé nápady?

Jsou dva dny před velikonoce. Začíná se odpočítávat největší drama celých dějin. Často Ježíše zastihujeme u stolu spolu se svými přáteli. Jako by krom uzdravování a kázání nedělal nic jiného, než seděl za stolem s těmi, kteří jej do svého domu pozvali, nebo kam Ježíš přišel jako host. I k nám Ježíš dnes přichází jako host, chce s námi sdílet naše obyčejné radosti, jako je společné jídlo.

Ježíš je v *Betanii v domě Šimona Malomocného*. Betanie, městečko či vesnice, která má příznačný název: Dům chudého; nebo také se dá přeložit: Dům smutku. Ano, Ježíš navštěvoval především domy chudých, nuzných, smutných lidí.

Jeho slova nebyla jen pro bohaté a mocné, i když ty také napomínal; a proto pojali úmysl: zmocnit se jej Istí a zabít ho. Ty však nechme stranou, jsou sice mocní a vlivní, mají styky s Římem, ale nakonec jsou ti nejméně mocní, nejen v tomto příběhu.

Ještě u jednoho bych se chtěla zastavit. Ježíš je v domě Šimona Malomocného. Tedy v domě vyléčeného, který měl tu nejvíce nakažlivou a obávanou nemoc té doby, zvanou lepra. Do Betanie evangelista Jan umístil dům Marty a Marie. Do Betanie Jan též umístil příběh vzkříšení Lazara.

Jako by evangelisté Marek i Jan nám chtěli povědět to, co předpovídal prorok Izajáš. Už se to plní. Chudí, smutní, nemocní, všelijak ztrápení a zkroušení, všelijak obití životem, ti všichni jsou zváni do království Božího, těm všem se zvěstuje evangelium. Těm všem se chystá velká změna.

Hostina je v plném proudu. Možná si řeknete, jak vím, že hostina byla v plném proudu? Domnívám se tak, protože v originále je, že Ježíš ležel. Tedy takto se v té době jedlo, leželo se u stolu, na kterém možná byl chléb. Pohodu hostiny narušil čin bezejmenné ženy.

Přišla žena, která měla alabastrovou nádobku pravého vzácného oleje z nardu. Rozbila ji a olej vylila na jeho hlavu. Tato bezejmenná žena viděla víc než všichni, kteří byli přítomni v místnosti.

Viděla až za ty dva dny, které zbývaly do konce Ježíšova života. Poznala, že víra v Boha, v Ježíše Krista není jen tehdy, když jsme uzdravováni, jsme veselí, nic se neděje. Ježíš již ví, co

jej čeká v Jeruzalémě. My to víme také nejen z vyprávění Markova, ale protože již mnohokrát jsme slavili velikonoce.

My, tak jako tato žena, víme, že utrpení, které čeká Ježíše, není nesmyslnou smrtí. Víra v Boha není jenom tehdy, když svítí sluníčko, je pěkně, jsme uzdravováni, ale i tehdy, když se nevede, když trpíme, když umíráme. Právě v těchto chvílích se projevuje přítomnost Ježíše Krista.

Nyní je Ježíš pomazán neznámou ženou za toho, který je očekáván, za Mesiáše. Ona již ví. Nyní je Ježíš tímto aktem nazván Mesiáš, tedy Kristus, tedy služebník, pomazaný k službě Hospodinu.

Neznámá žena již ví; učedníci v této chvíli jsou opět ti, kteří nevidí nic. „*Nač ta ztráta oleje? Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a ty se mohly dát chudým.*“ A s velkým emočním zabarvením překládají kraličti: *I škřipěli zubami na ni.*

Učedníci myslí pragmaticky. A v jistém smyslu uvažují správně. Jeden denár dostal nádeník za den. Takže tři sta denárů by vystačilo jednomu na celý rok. A jejich šetrnost, bych řekla, je na místě. Ježíš překvapivě tuto logiku odmítá. Jako by říkal: nyní na takové počty není čas. Nyní, dva dny před svátky pesach, je na místě jiná logika.

Ježíš neodmítá starost o chudé. Nepopírá slova zákona, ani svoje slova napomenutí. Ano, o chudé, sirotky a vdovy – tedy ty nejpotřebnější – se máme starat a dbát o jejich přežití. Co je důležité, je Ježíšovo odůvodnění: *mne však nemáte stále.*

Neznámá žena již tuší, že Ježíš se loučí. Ví, že Ježíšův život se završí na Golgotě. I my to víme. I my víme, že Ježíš tu stále není s námi. Zatím je Ježíš uprostřed učedníků, sedí za stolem a jí s nimi. Bude však doba, kdy sedět s učedníky již nebude. Rozpoznají učedníci, že Ježíš k nim přichází jako oslavený a vyvýšený Pán, když bude viset na kříži?

Rozpoznáme my v jeho utrpení toho, který zvítězil nad smrtí? Rozpoznáme nakonec, jako učedníci, že z utrpení, kterým Ježíš prošel, nám prošlapal život v jeho království? I do okolí Betanie umisťuje svědek víry Lukáš nanebevstoupení vzkříšeného.

Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit na její památku také o tom, co ona učinila.

Dnešní neděle se nazývá nedělí květnou na památku vjezdu Ježíše z Nazaretu do Jeruzaléma. *Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.* Volejme nyní i my. Přichází do našich domovů jako ten zmrtvýchvstalý vítěz nad tímto světem. Přichází, aby s námi zasedl k jednomu stolu, a možná abychom my s ním rozmlouvali tak, jako učedníci u stolu v Betanii. Ten Ježíš Kristus i dnes přichází do našich domácností, abychom s ním rozmlouvali, k němu volali: Hosanna, pomoc, pomoc nám bezradným v naší ohraničenosti a nemožnosti vidět to, co viděla ona neznámá žena. Pomoz nám, Pane, vidět v tobě Mesiáše. Toho pomazaného, toho jediného, který zvítězil nad vším temným nejen v nás, ale i ve světě. Amen.

Píseň: 72

Oznámení

Přímluvy:

Pane Ježíši Kriste, v důvěře, že ty vyslycháš naše prosby, k tobě voláme:

Za ty, kteří mají bolest, pláč a nedají se utěšit

Kyrie, kyrie eleison

Pane, prosíme za ty, kteří nevědí, jestli se dožijí rána,

za ty, kteří jsou nemocní nevyléčitelnými nemocemi

Kyrie, kyrie eleison

Pane, prosíme za opuštěné děti, ale i rodiče opuštěné dětmi

Kyrie, kyrie eleison

Pane, prosíme za lékaře, zdravotní sestry, ošetřovatele,

za všechny, kteří utišují a zmírňují bolest a strach

Kyrie, kyrie eleison

Pane, prosíme za místa, kde se lidé hádají, kde se nenávidí, kde si závidí

Kyrie, kyrie eleison

Pane, neumíme změnit lidská srdce, aby neusilovalo o zlé,

víme, že ty jsi přišel, abys naše srdce uzdravil

Kyrie, kyrie eleison

Pane, prosíme za církve, nechť vyhlídí tvé království

Kyrie, kyrie eleison

Pane, prosíme za ty, kteří rozhodují o životě druhých,

kteří v těchto chvílích rozhodují o běhu lidských životů

Kyrie, kyrie eleison.

Otče náš

Poslání: Fp2, 6-11

Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl,
nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí.
A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.

Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno,

aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno

– na nebi, na zemi i pod zemí –

a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával:

Ježíš Kristus jest Pán.

Požehnání:

A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum,
hájití bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

Píseň: 497